

Kommissionen yrkar att domstolen skall:

1. fastställa att Konungariket Sverige genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 98/76/EG⁽¹⁾ av den 1 oktober 1998 om ändring av direktiv 96/26/EG⁽²⁾ om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstranporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter har brutit i att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv.
2. förplikta Konungariket Sverige att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt de tvingande bestämmelserna i artiklarna 10 EG och 249 EG skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra direktiven i nationell rätt inom föreskriven tid. Tidsfristen som föreskrivs i artikel 2 (1) i direktiv 98/76/EG löpte ut den 1 oktober 1999, utan att Konungariket Sverige har vidtagit de nödvändiga lagar och andra författningar.

⁽¹⁾ EGT L 277, 14.10.1998, s. 17.

⁽²⁾ Av den 29 april 1996 (EGT L 124, 23.5.1996, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) av den 6 december 2001 i målet mellan The Queen, på ansökan av 1) British American Tobacco (Investments) Ltd, 2) Imperial Tobacco Ltd och Secretary of State for Health

(Mål C-491/01)

(2002/C 56/12)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) begär genom beslut av den 6 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 december 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen, på ansökan av 1) British American Tobacco (Investments) Ltd, 2) Imperial Tobacco Ltd och Secretary of State for Health beträffande följande frågor:

1. Är direktiv 2001/37/EG⁽¹⁾ helt eller delvis ogiltigt på grund av
 - a) att artikel 35 EG och/eller artikel 133 EG inte utgör en giltig rättslig grund,
 - b) att artiklarna 35 EG och 133 EG har använts som en kombinerad rättslig grund,
 - c) att proportionalitetsprincipen har åsidosatts,
 - d) att artikel 295 EG, den grundläggande rätten till egendom och/eller artikel 20 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter har åsidosatts,
 - e) att artikel 253 EG och/eller motiveringsskyldigheten har åsidosatts,
 - f) att subsidiaritetsprincipen har åsidosatts, eller
 - g) maktmissbruk?
2. Om direktivet är giltigt, är artikel 7 i parlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG då tillämpligt endast på tobaksvaror som saluförs inom Europeiska gemenskapen, eller är den även tillämplig på tobaksvaror som förpackats inom Europeiska gemenskapen för export till tredje land?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror – Uttalanden från Kommissionen (EGT L 194, 18.7.2001, s. 26).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Stuttgart av den 4 december 2001 i målet mellan Raffaele Oliveri och Land Baden-Württemberg

(Mål C-493/01)

(2002/C 56/13)

Verwaltungsgericht Stuttgart begär genom beslut av den 4 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 december 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Raffaele Oliveri och Land Baden-Württemberg beträffande följande frågor:

1. Utgör artikel 39 EG och artikel 3 i rådets direktiv 64/221/EG⁽¹⁾ av den 25 februari 1964 hinder mot en nationell bestämmelse som förpliktar myndigheterna att utvisa en medborgare från en annan medlemsstat som på grund av överträdelse av narkotikalagstiftningen såsom underårig har blivit dömd till fängelse i minst två år enligt lagkraftvunnen dom eller annat fängelsestraff, i den mån denna medborgare inte fått villkorlig dom?
2. Skall artikel 3 i rådets direktiv 64/221/EG tolkas på så sätt att den nationella domstolen när den prövar huruvida utvisningen är lagenlig även skall ta hänsyn till de sakomständigheter samt den positiva utveckling som inträffat efter det senaste myndighetsbeslutet, när den prövar huruvida utvisningen av en unionsmedborgare är lagenlig?

⁽¹⁾ EGT L 56, s. 850; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28.

Talan mot Irland väckt den 20 december 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-494/01)

(2002/C 56/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 december 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Richard Wainwright, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13 och 14 i rådets direktiv 75/442 av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG⁽²⁾, genom att underlåta att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett korrekt genomförande av bestämmelserna i ovan nämnda artiklar,
- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 i EG-fördraget, genom att underlåta att till fullo och på ett tillfredsställande sätt besvara begäran om upplysningar, av den 20 september 1999 angående avfallshantering i Fermoy, County Cork, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- a) Kommissionen anser att Irland, som en följd av dess underlåtenhet att säkerställa att alla inrättningar och företag som utför de förfaranden som förtecknas i Bilaga 2 A (bortskaffningsförfaranden) och Bilaga 2 B (återvinningsförfaranden) till direktivet har tillstånd, åsidosätter sina skyldigheter enligt artiklarna 9 och 10 i direktivet.
- b) Införlivandet och tillämpningen av artikel 12 i direktiv 75/442/EEG är av följande skäl allttjämt otillfredsställande:

För det första skulle kravet på tillstånd eller registrering ha blivit föremål för nationella åtgärder från och med utgången av tidsfristen för genomförande av direktiv 91/156/EEG. The Waste Management (Collection Permit) Regulations 2001 (2001 års föreskrifter för avfallshantering, tillstånd för avfallsinsamling) säkerställer inte att all avfallsinsamling faktiskt kommer att utföras med tillstånd. För det andra har kommissionen inte fått bekräftat att all avfallsinsamling i Irland nu utförs med tillstånd.

- c) Kommissionen anser att en högst ofullständig tillämpning av tillståndskraven i artikel 9 visar att Irland inte har vidtagit lämpliga åtgärder för att upprätta ett gemensamt, ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar eller andra inrättningar för bortskaffande som krävs enligt artikel 5 i direktivet.
- d) Genom att låta avsevärda mängder avfallsbortskaffande och avfallsåtervinning i Irland äga rum utanför tillståndssystemet i artikel 9 i direktivet under en längre tid, kan Irland inte anses ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för de syften som anges i artikel 4, (att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön), eftersom metoderna för bortskaffande och återvinning utan tillstånd inte villkoras och kontrolleras på ett korrekt sätt.
- e) Kommissionen anser att Irland har underlåtit att följa artikel 8 i direktivet, på så sätt att denna stat har underlåtit att säkerställa att de som innehar avfall, efter en avfallshantering utan tillstånd, tillser att avfall på berörda platser överläts till en privat eller en offentlig insamlare eller till ett företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A eller 2 B, eller, alternativt, att denna stat har underlåtit att säkerställa att innehavarna själva återvinner eller bortskaffar avfallet enligt bestämmelserna i direktivet.